

Ο αγώνας των εργαζομένων της BIOME βρίσκεται πλέον ευθέως στο στόχαστρο των δικαστικών αρχών, μετά από αυτεπάγγελτη(!) προκαταρκτική έρευνα από την εισαγγελία πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Μετά από αναφορά – καταγγελία του συνδίκου της πτώχευσης της BIOME ότι δεν του επιτράπηκε η είσοδος στο εργοστάσιο, έχουν κληθεί για κατάθεση όλα τα μέλη του Δ.Σ. του Σωματείου Εργατοϋπαλλήλων της BIOME. Πρόκειται για ένα σοβαρό βήμα κλιμάκωσης των πολύχρονων και πολύμορφων προσπάθειών για καταστολή και ακύρωση του αγώνα μας.

Ότι δεν κατάφεραν με την οικονομική εξόντωση, με τους πλειστηριασμούς των οικοπέδων, με την ανοιχτή καταστολή των ΜΑΤ που ζήσαμε τον Ιούλη έξω από το υπουργείο Εργασίας, επιχειρούν τώρα να το καταφέρουν δρομολογώντας μια δίωξη που στρέφεται ενάντια στην “καρδιά” του αγώνα μας: την άρνησή μας να εγκαταλείψουμε το εργοστάσιο αποδεχόμενοι τον αργό θάνατο της ανεργίας και της κατάθλιψης, της απόφασής μας να αγωνιστούμε για τις δουλειές μας και την αξιοπρέπεία την δικιά μας και των οικογενειών μας, της απόφασής μας να λειτουργήσουμε το εργοστάσιο με αυτοδιαχείριση και εργατικό – κοινωνικό έλεγχο. Μας κατηγορούν για παράνομη βία επειδή κάθε μέρα είμαστε στο εργοστάσιο, παρόλο που ξέρουν ότι δεν έχουμε απολυθεί και βρισκόμαστε σε επίσχεση από το 2011. Επειδή φυλάσσουμε και συντηρούμε τα μηχανήματα και τα κτήρια που αν δεν ήμασταν εμείς θα ήταν τώρα ερείπια και παλιοσίδερα. Επειδή τολμάμε να παράγουμε χρήσιμα προϊόντα την ώρα που τα αφεντικά «παράγουν» μόνο χρέη και νέα δάνεια. Επειδή σε όλη την χώρα και την Ευρώπη μαθαίνουν και άλλοι εργαζόμενοι ότι εικοσιτρείς εργάτες από την Θεσσαλονίκη τα καταφέρνουν καλύτερα από αφεντικά και διευθυντάδες. Όλα αυτά είναι παράνομη βία; Αν θέλουν για αυτή την κατάληψη να μας δικάσουν θα μας δικάσουν μαζί με όλους και όλες που αγωνίστηκαν μαζί μας όλα αυτά τα χρόνια. Θα μας δικάσουν για να δικαιώσουν την παρανομία των πρώην αφεντικών μας.

Η “αμερόληπτη” δικαιοσύνη δεν ενοχλήθηκε που πεταχτήκαμε απλήρωτοι στο δρόμο, που τα αφεντικά χρωστάνε εκατομμύρια στο ΙΚΑ και το Δημόσιο, που τις καταδίκες για φυλακή τις εκτίουν από τα πολυτελέστατα σπίτια τους. Δεν ενοχλήθηκαν που η πτωχευτική διαδικασία και οι πλειστηριασμοί δεν αφήνουν περιθώριο για ικανοποίηση των αναγνωρισμένων απαιτήσεών μας για μισθούς και αποζημιώσεις. Όλα αυτά δεν είναι παράνομη βία; Ενοχλήθηκε μόνο από ένα πράγμα: την αμφισβήτηση του “ιερού δικαιώματος” της ατομικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής και την έμπρακτη απόδειξη ότι μπορούμε χωρίς αφεντικά. Δεν περιμέναμε φυσικά κάτι καλλίτερο από αυτούς που σπεύδουν να βγάλουν σχεδόν κάθε απεργία “παράνομη και καταχρηστική”, που καταδικάζουν σωματεία και αγωνιστές για τον αγώνα τους ενάντια στις παράνομες απολύσεις (όπως πρόσφατα για τα φροντιστήρια “Μπαχαράκης” και τον “Καφεναί”), που διώκουν ως “τρομοκράτες” τους κατοίκους που αγωνίζονται για την προστασία της ζωής και του περιβάλλοντος (όπως στη Χαλκιδική), που αντιμετωπίζουν ως “έγκλημα” την αλληλέγγυα παροχή στέγης σε μετανάστες (όπως συνέβη με την καταστολή των καταλήψεων στέγης στη Θεσσαλονίκη).

Η δικαίωση του αγώνα μας, ξέρουμε πολύ καλά ότι μόνο από την αγωνιζόμενη και αλληλέγγυα κοινωνία μπορεί να έρθει. Από όλους και όλες που όλα αυτά τα χρόνια βαδίζουμε μαζί στις απεργίες, τα συλλαλητήρια, τις καταλήψεις, ενάντια στις πολιτικές της κοινωνικής ερημοποίησης. Από όλες και όλους που όλα αυτά τα χρόνια οικοδομούμε μαζί σχέσεις και δομές μιας άλλης οικονομίας, συνεργατικής, αυτοδιευθυνόμενης από τους ίδιους τους εργαζόμενους και προσανατολισμένης στην κάλυψη κοινωνικών αναγκών και όχι στο κέρδος των ιδιωτών. Από όλους και όλες που όλα αυτά τα χρόνια, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έχουμε υφάνει ένα πυκνό και θερμό δίκτυο αλληλεγγύης ικανό να εξασφαλίζει την επιβίωση πέρα από την αγορά και το κράτος. Μαζί θα αντιμετωπίσουμε και τη νέα πρόκληση, όπως μαζί ματαιώσαμε τους πλειστηριασμούς, μαζί υπερασπιστήκαμε και προστατεύσαμε την αυτοδιαχείριση του εργοστασίου, μαζί εξασφαλίσουμε τη διάθεση των προϊόντων μας.

Και τώρα ο λόγος ανήκει και πάλι, όπως από την πρώτη στιγμή αυτής της πορείας, σε όλους/ες μας. Ας

κάνουμε για άλλη μια φορά ξεκάθαρο προς κάθε εξουσία, με όλα τα αγωνιστικά και αλληλέγγυα μέσα που διαθέτουμε, ότι η BIOME θα μείνει σε χέρια εργατικά, ότι δεν πρόκειται να εγκαταλείψουμε αυτά που με πολύ κόπο και αγώνα δημιουργήσαμε και μας κράτησαν στη ζωή δημιουργώντας μια νέα ζωή, ότι το δίκαιο της αντίστασης θα βρει τους τρόπους να επιβληθεί τελικά πάνω στη θεσμοθετημένη ανομία και στο δίκαιο της κυριαρχίας.

Άλλωστε έχουμε έναν ολόκληρο κόσμο να υπερασπιστούμε πια! Μικρό και αδύναμο μέχρι τώρα, αλλά με το σπόρο της συλλογικής χειραφέτησης να επωάζεται μέσα του.

Η συνέλευση της Σ.Ε.ΒΙΟΜΕ